

Motion till riksdagen

1988/89:Kr502

av Bo Lundgren m.fl. (m)

Villkoren för idrotten

Mot.
1988/89
Kr502

Idrotten är Sveriges största folkrörelse med ungefär två och en halv miljon medlemmar. Inom ca 45 000 lokala idrottsorganisationer gör nästan 500 000 ledare mycket förtjänstfulla insatser. Fler ungdomar än inom någon annan folkrörelse ges inom idrotten en meningsfull fritidsverksamhet.

Idrottsrörelsen har stor betydelse för samhället. Den aktiva idrotten leder bl.a. till att ungdomar avhåller sig från för dem själva och för samhället skadliga verksamheter som exempelvis drogmissbruk. Idrottsrörelsen bidrar till friskvården genom att stimulera till regelbunden träning, friluftsliv eller andra fysiska aktiviteter. Idrottsrörelsen verkar aktivt för alkohol- och drogfria miljöer.

Till detta kommer den stora roll idrotten spelar för de många åskådare, TV-tittare, radiolyssnare och tidningsläsare som följer tävlingsverksamheten på olika nivåer. De många idrottsutövare av världsklass som fungerar som ambassadörer utomlands är en stor tillgång för Sverige. De tjänar dessutom som förebilder för den uppväxande generationen och är en starkt bidragande orsak till den i Sverige mycket omfattande breddidrotten.

Idrottsrörelsens ställning

Den verksamhet som bedrivs av idrottsföreningar, distriktsorganisationer, specialförbund och riksförbund bygger i första hand på ideellt arbete och personligt engagemang. Det är utomordentligt viktigt att idrottsrörelsen inte byråkratiseras och tvingas in i något slags halvoffentlig roll. Den måste förbli en fri, obunden och demokratiskt uppbyggd rörelse. Därför bör det direkta och indirekta stöd som stat och kommun lämnar idrottsrörelsen inte vara styrande.

Det finns stor skillnad mellan den moderata och den socialdemokratiska synen på det ideella arbetet inom olika folkrörelser. Socialdemokraternas politik förefaller syfta till ett korporativt system, där folkrörelser av olika slag tas i det kollektiva systemets tjänst. För oss moderater är principen om de ideella organisationernas, och därmed idrottsrörelsens, fria ställning lika viktig som kravet på en stor individuell frihet.

Basen för idrottsrörelsen är de många lokala föreningarna. Det är deras verksamhet som ger alla de positiva effekter som hela samhället kan dra nytta av. Stödet från det allmänna måste utformas så att föreningarnas verksamhet kan stärkas.

Svensk idrott riskerar i dag att bli alltför beroende av den politiska makten. Sedan 1970 har staten genom regeringen utsett två ledamöter i Riksidrotts-

förbundets styrelse. För att öka idrottsrörelsens självständighet bör denna ordning upphöra.

För närvarande fördelar Riksidrottsförbundet det statliga stödet till de så kallade främjandeorganisationerna. Dessa har i många avseenden en verksamhet med annan inriktning än idrottsrörelsen – någon organisatorisk samhörighet finns inte. I fortsättningen bör därför främjandeorganisationernas anslagsframställning lämnas direkt till regeringen genom Friluftsförbundet och dess samarbetsorgan.

Idrotten och skolan

Idrott på såväl motions- som elitnivå är av stor betydelse för friskvården. Goda vanor skapas tidigt. Idrott måste således även i fortsättningen vara ett viktigt inslag i såväl grundskolan som gymnasieskolan. Idrottsundervisningen skall vara allsidig och anpassad till elevernas individuella förutsättningar. Utrymme måste ges för allt från motionsidrott till ren elitidrott.

Under senare tid har särskilda idrottsgymnasier växt fram. För närvarande finns drygt 60 sådana gymnasier med koppling till olika specialförbund. Eleverna får här möjlighet att ägna fem schemalagda veckotimmar åt sin egen specialidrott.

Antalet idrottsgymnasier bör byggas ut efter hand som efterfrågan ökar från idrottsutövare och specialförbund. Utbyggnaden måste ske i den takt det ekonomiska utrymmet medger. Den utökning som föreslås för budgetåret 1989/90 godtas.

I de fall kommunerna själva i samråd med specialförbund önskar inrätta en motsvarighet (s.k. hemortsalternativ) för elever från det egna upptagningsområdet bör detta i princip vara möjligt utan begränsning från statens sida.

Idrott vid militärtjänstgöringen

Vid flera militära förband har etablerats så kallade idrottsplutoner. Idrottsutövare ges här möjlighet att parallellt med sin militära utbildning också träna sin idrott. Denna lösning är självfallet bra för idrottsutövaren, men också för försvaret, eftersom den bland annat ökar motivationen hos de värnpliktiga. Antalet platser vid idrottsplutonerna bör efter hand utökas, i första hand genom att flera idrottsplutoner etableras. Därmed förbättras också den geografiska tillgängligheten. Även kvinnliga idrottsutövare, som vill satsa på en militär yrkesutbildning, bör kunna beredas plats vid idrottsplutoner.

Handikappidrott

Handikappidrotten har utvecklats mycket starkt under senare år. De svenska framgångarna vid handikapp-OS i Seoul i fjol är bara en – om än mer synbar än andra – effekt av det förtjänstfulla breddarbete som bedrivits i Sverige under en följd av år. Handikappidrotten är synnerligen värdefull och har sin givna plats inom den samlade idrottsrörelsen. Stat och kommun har ett särskilt ansvar att tillse att än fler människor med handikapp bereds möjlighet till fysisk rekreation genom idrott.

För att förbättra möjligheten för handikappade att redan i skolåldern

kunna delta i olika idrottsliga aktiviteter bör ökat utrymme ges inom idrottsläroutbildningen för kunskaper om de särskilda krav detta ställer.

Vi anser att de ekonomiska förutsättningarna för handikappidrotten skall förbättras genom att en del av de ytterligare medel ur Tipstjänsts överskott som vi föreslår skall överföras till idrotten går till handikappidrotten.

Dopingproblemet

Problemet med s.k. doping har vuxit kraftigt under de senaste åren. En lösning bör i första hand åstadkommas genom en självsanering inom idrottsrörelsen. Stränga sanktioner har redan införts och kontrollmöjligheterna avses bli utbyggda.

Staten kan emellertid bidra i åtminstone två avseenden. Stöd bör lämnas till kontrollverksamhet och sådan forskning som syftar till att utveckla metoder att avslöja doping. Narkotikaliknande preparat som används för doping bör betraktas som narkotika när det gäller exempelvis reglering av införsel, försäljning och användning. Här kan emellertid uppkomma vissa gränsdragningsproblem. Det kan också övervägas att preparat som inte naturligt kan hänföras till narkotiska preparat ändå jämföras med sådana om de används för doping. Regeringen bör skyndsamt utreda denna fråga och förelägga riksdagen de förslag om åtgärder som kan komma att erfordras.

Idrotten och ekonomin

Den verksamhet som bedrivs inom idrottsrörelsen medför kostnader av skilda slag. Det gäller inköp av redskap, utrustning m.m., lokal- och anläggningshyror, löner och ersättningar till anställda, kostnadsersättningar till ledare och utövare, skatt och arbetsgivaravgifter etc.

De finansieringskällor som står till idrottsrörelsens förfogande är i stort:

- Deltagaravgifter, entréavgifter, m.m.
- Frivilliga bidrag av olika slag.
- Lotteriverksamhet, bingospel etc.
- Statliga och kommunala bidrag.
- Olika former av sponsring.
- Egen rörelse i form av exempelvis kioskverksamhet eller försäljning av idrottsmateriel.

Staten påverkar i flera avseenden föreningarnas och förbundens möjligheter att utnyttja dessa finansieringskällor:

Det statliga och kommunala stödet till föreningar och förbund är omfattande. Samtidigt påverkas utvecklingen av dessa bidrag av det statliga respektive kommunala budgetläget.

En av de traditionellt största finansieringskällorna är lotteriverksamhet. På detta område har emellertid staten omsorgsfullt tagit till vara möjligheterna att dra in ytterligare medel till statskassan.

Uttaget av skatter och arbetsgivaravgifter påverkar självfallet idrottsrörelsens ekonomi, direkt såväl som indirekt. I ett högskattesamhälle minskar möjligheterna att finansiera verksamheten genom frivilliga bidrag, deltagaravgifter och entréavgifter.

Den skilda synen på de ideella organisationernas ställning som finns

mellan moderater och socialdemokrater påverkar självfallet också inställningen till hur deras verksamhet skall finansieras. Socialdemokraterna föredrar uppenbarligen att göra organisationerna ännu mera bidragsberoende. Därmed blir de utlämnade åt politiska beslut, särskilt om andra finansieringskällor beskärs. Vi moderater vill i stället ge större utrymme och bättre förutsättningar för finansiering genom egen verksamhet.

Budgetpropositionen

I årets budgetproposition föreslår regeringen att anslagsposten "Stöd till idrotten" höjs med 3,3 miljoner kronor. Anslaget uppgår detta budgetår till 256 miljoner kronor, av vilket belopp nästan 14 miljoner avsåg bl.a. deltagande i de olympiska sommarspelen och deltagande i handikapp-OS. Det lokala aktivitetsstödet förblir 12 kronor per godkänd sammankomst.

Spelmarknaden domineras av Tipstjänst och Penninglotteriet. De överskott som dessa företag tillför staten under kommande budgetår beräknas bli nästan 1,5 respektive drygt 1 miljard kronor – en ökning med drygt 133 miljoner kronor eller 5,5 %. Några förslag som skulle leda till att idrottsrörelsen skulle kunna utnyttja en större del av den totala spelmarknaden läggs inte.

Större andel av spelmarknaden

Det spelas i Sverige för ungefär 16 miljarder kronor varje år. Spelmarknaden ökar och kan redan 1990 uppgå till drygt 20 miljarder kronor.

Sedan år 1975 har folkrörelsernas egna spel minskat från nästan 35% till under 20% av den totala marknaden. Skulle folkrörelsernas andel varit oförändrad skulle de i dag kunnat ha nettoinkomster på uppemot miljarden kronor mer.

Lotteriutredningen fastslog redan 1979 i ett betänkande: "Om de statliga lotterierna och totalisatorspelen i framtiden tillåts öka på samma sätt som hittills finns enligt vår mening risk för en ogynnsam utveckling för den ideella sektorn. Det statliga spelet bör därför inte tillåtas att ytterligare breda ut sig på det ideella spelets bekostnad."

Spelmarknaden har främst expanderat genom de nya spelformer som introducerats av såväl Aktiebolaget Tipstjänst som Penninglotteriet. En förutsättning för en ökad grad av egenfinansiering inom idrottsrörelsen är att en större del av den totala spelmarknaden görs tillgänglig.

Lotteriinkomster

Regeringen lade i proposition 1987/88:141 fram förslag som syftade till att ge folkrörelserna vissa ökade möjligheter till inkomster från lotterier och spel. Förslaget var av synnerligen begränsad omfattning. I motion 1987/88:Kr21 lade moderata samlingspartiet fram förslag som till skillnad från propositionen skulle ge idrottsrörelsen och andra ideella organisationer en kraftigt utökad möjlighet till självfinansiering genom lotterier. I motionen föreslogs bland annat:

– att penningvinster tillåts i såväl lokala, regionala som riksomfattande föreningslotterier,

- att den beloppsmässiga begränsningen för penningvinster till 500 kronor slopas,
  - att tillståndsplikten slopas för lokala föreningslotterier också bedrivna från fast försäljningsställe samt för regionala och riksomfattande lotterier,
  - att regeringen skall kunna ge tillstånd till sådant automatspel som ger vinst i form av pengar, värdebevis, spelpoletter eller liknande i enlighet med vad som föreslogs av lotteriutredningen,
  - att ideella organisationer ges rätt att anordna lotterier av samma typ som det s.k. Trisslotteriet, som idag bedrivs i monopolställning, samt
  - att de ideella organisationerna ges lika rätt att utveckla nya spelformer.
- Vi vidhåller dessa förslag, som avlogs av riksdagsmajoriteten våren 1988.

Andel i Tipstjänsts överskott

AB Tipstjänsts omsättning har de senaste åren ökat med ca 600 miljoner kronor per år och uppgick till ungefär fem miljarder kronor 1987. Detta år redovisade bolaget en vinst på i det närmaste 1,3 miljarder kronor, som enligt gällande regler inlevereras till statskassan.

Tipstjänsts spelverksamhet bygger i stor utsträckning på idrottsrörelsens egna aktiviteter. Genom olika punktinsatser och genom sponsring går en del av Tipstjänsts medel redan i dag till idrotten.

För 1987 uppgick dessa satsningar till nästan 60 miljoner kronor. Storleken och inriktningen på detta stöd avgörs emellertid av bolaget självt. Ett belopp på ca 12 miljoner kronor avsåg ersättning till Svenska Fotbollförbundet för dess åtagande att bedriva tävlingsverksamhet enligt en viss överenskommen spelordning och att delta i en internationell fotbollsturnering med visst antal lag. 20 miljoner kronor avsattes för anläggningar och arenaförbättringar. Ca 15 miljoner kronor avsåg överskott och viss ytterligare ersättning vid en tipsomgång – den s.k. Stora Tipsveckan. Detta fördelades mellan Riksidrottsförbundet, vissa specialförbund, deltagande aktiva fotbollsklubbar samt föreningar som deltagit i marknadsföringen. Den direkta sponsringen av föreningar uppgick till 3,6 miljoner kronor.

Enligt vår uppfattning bör en mera generell och uthållig form för överförande av medel från Tipstjänst till idrotten införas. Det kan exempelvis ske genom att en viss bestämd andel av överskottet från Tipstjänsts spelverksamhet går till idrottsrörelsen. Dessa medel bör i första hand kanaliseras så att de lokala föreningarna och deras verksamhet och aktiviteter gynnas. I detta sammanhang skall också handikappidrotten uppmärksammas. Regeringen bör uppta överläggningar med Riksidrottsförbundet för att diskutera omfattning och fördelningsprinciper. Självfallet skall Tipstjänst även fortsättningsvis kunna ingå sponsoravtal som ett led i marknadsföringen av sina produkter.

Redan för budgetåret 1989/90 bör, enligt vår mening, en viss andel av Tipstjänsts till staten inlevererade överskott överföras till idrottsrörelsen. Detta belopp bör vara 8 miljoner kronor. Det skall i första hand gå till lokala föreningar och en viss summa skall därvid gå till handikappidrotten.

Föreningens skatter

Mot. 1988/89
Kr502

Även idrottsrörelsen berörs av det ökande skatteuttaget. Utrymmet för frivilliga bidrag, deltagaravgifter och entréavgifter har, som tidigare nämnts, inskränkts hos de enskilda människorna till följd av det ökade skatteuttaget. Den direkta skattebelastningen för föreningar och förbund är många gånger alltför stor.

Ett stort problem i detta avseende är debiteringen av arbetsgivaravgifter. Detta behandlas i ett särskilt avsnitt.

Inkomstbeskattning

Efter förslag från den dåvarande borgerliga regeringen befriades de ideella föreningarna i slutet av 1970-talet i stor utsträckning från inkomstskatt. De beskattas endast för inkomst av fastighet och inkomst av rörelse. Även sådana inkomster befrias från skatt om de huvudsakligen har naturlig anknytning till föreningens ideella verksamhet eller utgör en traditionell finansieringskälla. Inkomster av kommersiellt bedriven verksamhet skall däremot i princip beskattas i vanlig ordning. Detta motiveras främst av hänsyn till risken för snedvridning av konkurrensen med andra rörelseidkare.

En allmännyttig ideell förening är emellertid berättigad till ett grundavdrag på 15 000 kronor. Sedermera har de ideella föreningarna också befriats från mervärdesskatt för sådana inkomster som inte inkomstbeskattas.

För att ytterligare förbättra de ideella föreningarnas situation och förenkla deras hantering bör grundavdraget höjas något och värdesäkras. En avvägning måste självfallet ske med hänsyn till vad som tidigare anförts om risk för konkurrenssnedvridning. Enligt vår mening borde grundavdraget kunna höjas till ca 40 000 kronor i dagens penningvärde.

Bingoskatt

Bingospelet är fortfarande den viktigaste inkomstkällan för idrottsföreningar generellt sett. År 1985 tillgodogjorde sig idrotten nästan 250 miljoner kronor genom bingospel. Även här kan emellertid självfinansieringsmöjligheterna förbättras. Riksdagens majoritet beslöt våren 1988 att från den 1 januari 1989 slopa skatten på bingo med varuvinster och att sätta ner den till 3 % av tillståndsbeloppet när det gäller bingospel med penningvinster. Enligt vår mening bör bingoskatten emellertid slopas även när det gäller spel med penningvinster. En särskild avgift bör kunna tas ut i syfte att täcka kostnaderna för tillståndsgivning och kontroll av verksamheten. Reglerna för hur bingospel anordnas bör också ändras i några avseenden. Kravet på att behållningen av bingospel skall vara minst 15% bör tas bort. Någon begränsning av storleken på högsta belopp när det gäller penningvinster bör inte finnas.

Reklamskatt

Reklamskatt tas i dag ut på olika former av reklam som säljs av idrottsföreningar och förbund. Det kan gälla annonser i programblad, arenareklam och

annat. Enligt vår mening bör reklamskatten kunna slopas i de fall detta inte snedvrider konkurrensen med kommersiella media. Regeringen bör utreda frågan och återkomma till riksdagen med förslag.

Mot. 1988/89
Kr502

Beskattning av idrottsutövare och ledare

Ett stort oavlönat ideellt arbete läggs ned inom idrottsrörelsen. Emellertid utgår ekonomisk ersättning i vissa fall till såväl ledare som aktiva. Dessa ersättningar skall naturligtvis beskattas i likhet med alla övriga inkomster. Det finns emellertid behov att ändra beskattningsreglerna i två avseenden.

Sedan några år tillbaka finns ett särskilt avdrag för idrottsutövare. Det kan uppgå till maximalt 3 000 kronor och är avsett att ersätta en detaljerad redovisning av alla de olika kostnader som såväl aktiva som ledare inom idrottsrörelsen har för träningsmateriel, utrustning etc. Det är ett schablonavdrag som avser faktiska kostnader och leder till ett förenklat deklara-tions- och taxeringsarbete. Med tanke på kostnadsutvecklingen bör avdraget höjas till 5 000 kronor.

Ett annat problem när det gäller idrottsutövares inkomstbeskattning är de kraftiga marginalskatter som drabbar stora inkomster som kan intjänas under en relativt kortvarig idrottskarriär. Ett stort antal svenska elitidrottare har av denna anledning valt att av skattemässiga skäl bosätta sig utomlands. Visserligen finns i dag möjlighet att genom särskilda avsättningar till pensionsförsäkringar få till stånd en viss inkomstutjämning. Dessa möj-ligheter är emellertid inte tillfyllest.

Det krävs därför nya regler om inkomstutjämning för idrottsutövare. Dessa bör innebära att en stor andel av inkomsterna varje år kan avsättas till ett särskilt konto. Insatta medel undantas från beskattning till dess uttag sker.

Socialavgiftsfrågan

Genom en regeringsrättsdom år 1985 i ett mål rörande ishockeymålvakten Benny Westblom fick många idrottsföreningar en kraftigt ökad ekonomisk belastning. Domen förändrade de idrottsaktivas socialrättsliga ställning så att de jämställs med anställda. Sociala förmåner skall således utgå för idrottsutövare även om de har annan verksamhet som huvudsaklig inkomstkälla. Därmed skall också socialförsäkringsavgifter utgå. Föreningarna får således utöver överenskomna ersättningar betala dryga avgifter.

Ett flertal motioner som syftade till att lösa detta problem behandlades av riksdagen hösten 1988. Socialförsäkringsutskottets socialdemokratiska majoritet avstyrkte bifall till samtliga motioner med följande motivering:

”Utskottet behandlade senast frågan om idrottsrörelsens skyldigheter att betala socialavgifter i sitt av riksdagen godkända betänkande SFU 1987/88:1. Utskottet hänvisade till tidigare ställningstagande och uttalade förståelse för att den ändrade situationen kan medföra ekonomiska problem för många idrottsföreningar. Utskottet hade dock den principiella uppfattningen att inkomster i samband med idrottsutövning i likhet med andra inkomster bör grunda rätt till socialförsäkringsförmåner och föranleda att socialavgifter erläggs. — Utskottet fann mot denna bakgrund inte anledning att förorda

någon ytterligare utredning i syfte att helt eller delvis befria idrottsrörelsen från skyldighet att erlägga arbetsgivaravgifter för utgivna ersättningar eller att göra några uttalanden om behovet av fortsatta statsbidrag för att täcka sådana avgifter. Utskottet avstyrkte därför bifall till föreliggande motioner i ämnet. Utskottet finner inte anledning till ändrat ställningstagande och avstyrker bifall till de nu förevarande motionerna."

Regeringen och riksdagens majoritet avser uppenbarligen inte att vidta några åtgärder för att ta bort eller lindra effekterna av den redovisade regeringsrättsdomen.

Riksidrottsförbundet har i en utredning som presenterades i september 1986 lagt fram tre förslag till lösning:

Alternativ 1 innebär att idrottsutövare skall erhålla de lagstadgade sociala förmånerna utan att avgifter behöver erläggas. Alternativet kan tillgodoses på olika sätt.

Alternativ 2 innebär att inga avgifter skall erläggas på idrottsutövares ersättning och att staten därmed ej tillhandahåller det lagstadgade skyddet. I stället för det statliga skyddet erhåller idrottsutövaren ett skydd via privat försäkring som föreningen tvingas att teckna enligt lag. I denna lag bör stadgas det minimiskydd som en sådan försäkring måste innehålla.

Alternativ 3 innebär att idrottsrörelsen erlägger avgifter för de idrottsutövare som uppbar en årlig idrottsersättning överstigande två basbelopp (för år 1989 55 800 kronor). För dem med ersättningar därunder skall i stället alternativ 2 gälla.

Enligt vår mening måste den grundläggande principen vara att en idrottsutövare eller någon annan som är verksam inom idrottsrörelsen skall ha samma förmåner som vid normala anställningar om idrottsverksamheten är den huvudsakliga inkomstkällan. I dessa fall skall självfallet socialförsäkringsavgifter utgå. I de fall en annan huvudinkomst föreligger bör det ges möjlighet för idrottsutövaren och hans/hennes förening att träffa en överenskommelse om huruvida sociala förmåner skall utgå. Frågan kan i varje enskilt fall således lösas genom förhandling mellan den enskilde och föreningen. Självfallet skall avgifter utgå i de fall man kommer överens om att förmåner skall utgå.

Denna lösning innehåller drag av såväl alternativ 2 som alternativ 3 i Riksidrottsförbundets utredning. Regeringen bör snarast förelägga riksdagen förslag enligt de riktlinjer vi ovan redovisat.

Statliga och kommunala bidrag

I det föregående har vi lagt flera förslag som syftar till att öka möjligheterna för självfinansiering inom idrottsrörelsen. Detta innebär inte att vi föreslår några minskningar i nu utgående bidrag. Genom att föreningar och förbund ges större möjligheter att själva påverka sin ekonomiska situation minskar emellertid bidragsberoendet.

Frågan om statens stöd till de lokala föreningarnas verksamhet har diskuterats under flera år. Utformningen leder till mycket "pappersarbete" och öppnar vissa möjligheter till fusk. I flera utredningar, senast i folkrörelseutredningens betänkande (SOU 1987:37), har förslag om förändringar lagts fram. Folkrörelseutredningen föreslog exempelvis att det lokala stödet med

fördel kunde utbetalas till kommunerna som därefter hade att ansvara för att pengarna kom den lokala föreningsverksamheten till del. Eventuella kommande förändringar bör, enligt vår mening, genomföras i samförstånd med idrottsrörelsen och övriga organisationer.

Denna motion behandlar frågor som i många avseenden berör andra ideella organisationer än idrottsrörelsen. De förslag vi lägger fram gäller självfallet i berörda delar även dessa.

Det torde ankomma på vederbörande utskott att utarbeta erforderlig författningstext.

Hemställan

Mot bakgrund av det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts beträffande statens utseende av representanter i Riksidrottsstyrelsen,

2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om främjandeorganisationerna,

[att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om idrottsgymnasier,¹]

[att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som anförts i motionen beträffande s.k. idrottsplutoner,²]

[att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om idrottsläroverutbildningen,¹]

3. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som anförts i motionen beträffande handikappidrott,

[att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som anförts i motionen beträffande åtgärder mot doping,³]

4. att riksdagen hos regeringen begär en utredning om en utökning av ideella organisationers andel av den totala spelmarknaden,

5. att riksdagen beslutar att penningvinster i lokala, regionala och riksomfattande föreningslotterier skall tillåtas enligt vad som anförts i motionen,

6. att riksdagen beslutar slopa den beloppsmässiga begränsningen för penningvinster i lotterier,

7. att riksdagen beslutar slopa tillståndsplikten också för lokala föreningslotterier bedrivna från fast försäljningsställe,

8. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts beträffande automatspel,

9. att riksdagen hos regeringen begär förslag om rätt för ideella organisationer att anordna lotterier av samma typ som det s.k. trisslotteriet,

10. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som anförts i motionen beträffande ideella organisationers rätt att utveckla nya spelformer,

11. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts beträffande en generell och uthållig form för överförande av medel som inlevereras från Tipstjänst till idrottsrörelsen,

12. att riksdagen beslutar överföra 8 miljoner kronor från Tipstjänst under kommande budgetår inlevererade överskott till idrottsrörelsen i enlighet med vad som anförts i motionen,

[att riksdagen hos regeringen begär förslag om en förändring av grundavdraget vid inkomstbeskattningen för ideella organisationer enligt vad som anförts i motionen,⁴]

[att riksdagen beslutar att slopa bingoskatten,⁴]

[att riksdagen hos regeringen begär utredning om slopande av reklamskatten i vissa fall enligt vad som anförts i motionen,⁴]

[att riksdagen beslutar höja schablonavdraget för idrottsutövare till maximalt 5.000 kronor från och med inkomståret 1989,⁴]

[att riksdagen hos regeringen begär förslag om inkomstutjämningsmöjligheter för elitidrottare i enlighet med vad som anförts i motionen,⁴]

[att riksdagen hos regeringen begär förslag om ändrade regler för debitering av socialförsäkringsavgifter i enlighet med vad som anförts i motionen⁵].

Stockholm den 13 januari 1989

Bo Lundgren (m)

Hugo Hegeland (m)

Karl-Gösta Svenson (m)

Knut Wachtmeister (m)

Ingrid Sundberg (m)

Göran Åstrand (m)

Elisabeth Fleetwood (m)

Sten Svensson (m)

Gullan Lindblad (m)

Hans Dau (m)

Ann-Cathrine Haglund (m)

Bertil Persson (m)

Hans Nyhage (m)

Ewy Möller (m)

Ingegerd Troedsson (m)

Margit Gennser (m)

Lars Ahlmark (m)

Lars Ahlström (m)

Karin Falkmer (m)

Charlotte Cederschiöld (m)

Ingvar Eriksson (m)

Ingrid Hemmingsson (m)

Inger René (m)

Per Stenmarck (m)

Wiggo Komstedt (m)

¹ 1988/89:Ub803

² 1988/89:Fö406

³ 1988/89:So416

⁴ 1988/89:Sk326

⁵ 1988/89:Sf225

